

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **P. S.**, **P. G.**, **M. B.** i in.

skazanych za przestępstwa z ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 sierpnia 2024 r.

wniosków obrońców skazanych

o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosków.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gostyninie wyrokiem z dnia 27 lutego 2023 r., sygn. akt II K 110/22, rozstrzygnął o odpowiedzialności karnej 5 oskarżonych, w tym: P. S., P. G. i M. B.

Po połączeniu kar wymierzonych za przypisane przestępstwa wymierzył kary łączne: P. S. 6 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny 300 stawek dziennych po 400 zł każda, M. B. 2 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (temu oskarżonemu wymierzono też jednostkową karę grzywny 100 stawek dziennych po 40 zł każda). P. G. Sąd skazał za jedno przestępstwo i wymierzył mu kary 6 lat i 6

miesiący pozbawienia wolności oraz grzywny w wysokości 200 stawek dziennych po 150 zł każda.

Wyrok ten, zaskarżony przez obrońców 4 oskarżonych oraz osobiście przez 2 oskarżonych, Sąd Okręgowy w Płocku wyrokiem z dnia 6 października 2023 r., sygn. akt V Ka 394/23, utrzymał w mocy.

Kasacje od wyroku Sądu odwoławczego wnieśli obrońcy aktualnie skazanych, m.in. P. S. (3 obrońcy), P. G. i M. B.

Obrońcy reprezentujący P. S. (adw. A. K. i adw. B. J.), M. B. (adw. A. K.) oraz obrońca P. G. (adw. R. B.), powołując się na przepis art. 532 § 1 k.p.k., zamieścili w kasacjach wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia, przy czym tylko adw. B. J. wniosek ten uzasadniła.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wspomniane wnioski nie zasługiwały na uwzględnienie, przy czym trudno odnieść się do większości z nich, skoro nie zostały umotywowane. Zgodnie z art. 532 § 1 k.p.k. w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji. Norma ta nie wskazuje przesłanek, których zaistnienie przemawia za podjęciem takiej decyzji, ale nie ulega wątpliwości, że powinno to nastąpić w sytuacji wyjątkowej, gdy już wstępny ogląd sprawy prowadzi do wniosku, że prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji jest wysokie, a wykonanie orzeczenia przed rozpoznaniem kasacji, zwłaszcza w zakresie kary, spowodowałoby dla skazanego poważne i w zasadzie nieodwracalne następstwa, prowadząc do jego pokrzywdzenia (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 18 listopada 2003 r., IV KK 347/03; z dnia 22 lutego 2007 r., WO 4/07 z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23; z dnia 29 grudnia 2023 r., II KO 152/23).

Taka sytuacja nie zachodzi w niniejszej sprawie. W kasacjach podniesiono m.in. zarzut zaistnienia uchybienia wymienionego w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., mającego być skutkiem nienależytej obsady Sądu I instancji (w kasacji obrońcy P.G. jest to jedyny zarzut), jednak nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego, na obecnym etapie postępowania prognoza (przy uwzględnieniu uchwały składu połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-

4110-1/20, także innych judykatów tego Sądu, nadto argumentacji prokuratora przedstawionej w odpowiedzi na kasację), że zarzut ten zostanie uznany za zasadny, jawi się jako niejednoznaczna.

Pozostałe zarzuty ujęte w kasacjach są typowe dla tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Wskazują na nieprawidłową z punktu widzenia art. 433 § 2 k.p.k. (w zw. z art. 457 § 3 k.p.k.) kontrolę instancyjną wyroku Sądu meriti dokonaną przez Sąd Okręgowy, na tle oceny dowodów i ustaleń faktycznych dokonanych w postępowaniu, nadto w odniesieniu do zarzutu apelacji orzekania w sprawie sędziego, który powinien zostać wyłączony od udziału w sprawie. Również odnośnie do tych zarzutów (prokurator przekonuje o ich oczywistej bezzasadności) na obecnym etapie postępowania nie można przyjąć, że prawdopodobieństwo ich uwzględnienia jest bardzo wysokie.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

[PGW]

[ał]